

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 9C/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220201158
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8220201158.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: N. V., B.. XX.XX.XXXX, X. V. XX, XXX XX V., proti žalovanej: Obec Hrabovec, obecný úrad so sídlom Hrabovec 104, 086 11 Hrabovec, právne zastúpenej advokátom: JUDr. Matúš Hrib, so sídlom Na hradbách 5, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 66,- Eur s prísl. a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanej nepriznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 26.06.2020 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia mu 66,- Eur spolu so 6 % úrokom z omeškania z tejto sumy od 14.02.2020 do zaplatenia a taktiež zaplatenia mu nemajetkovej ujmy vo výške 500,- Eur.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil konštatovaním, že keďže mu žalovaná neposkytla ochranu jeho práv a to tým, že bola nečinnou vo vzťahu k jeho opakovaným žiadostiam z XX.XX.XXXX, Z. XX.XX.XXXX, Z. XX.XX.XXXX H. Z. XX.XX.XXXX, ktorými sa žalobca domáhal, aby žalovaná v postavení príslušného stavebného úradu upozornila vlastníkov stodoly postavenej na parcele CKN XX (ďalej len „stodola“), aby zabezpečili strechu stodoly do doby kým buď nepristúpia k jej rekonštrukcii alebo k jej zbúraní, pretože zo strechy uvoľňujúce sa škridle prelietavajú cez parcelu CKN XX a dopadávajú na parcelu S. XX vo vlastníctve žalobcu a na strechu jeho garáže a pred ňu, čím ohrozujú nie len majetok žalobcu, ale aj jeho zdravie, ako aj zdravie vlastníkov stodoly, avšak keďže žalovaná ostala vo veci nečinnou, bol žalobca nútený obrátiť sa o ochranu na súd návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, za konanie ktorého bol nútený zaplatiť súdne poplatky v sume 2 x po 33,- Eur (1x za podanie návrhu a 1x za podané odvolanie), kde mu napokon táto ochrana bola súdom aj poskytnutá, z ktorého dôvodu sa žalobca domáha regresného preplatenia mu týchto ním vynaložených nákladov žalovanou, ktoré by mu neboli vznikli, keby žalovaná vo veci konala. Žalobca podotkol, že po vydaní neodkladného opatrenia Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) vlastníci stodoly jej strechu zabezpečili až po 40 dňoch a to natiiahnutím pletiva, avšak len cez polovicu jej strechy, pri garáži žalobcu, ale jej zadná časť ostala nezabezpečená. Žalobca uviedol, že k preplateniu týchto nákladov vyzval žalovanú listom z 11.03.2020, avšak žalovaná obec aj ohľadom tejto jeho žiadosti ostala nečinnou. Na predmetnú nečinnosť bola žalovaná z podnetu žalobcu, upozornená aj prokurátorkou Krajskej prokuratúry v Prešove o čom bol žalobca vyzoomený listom č. W. XXX/XX/XXXX-X Z. XX.XX.XXXX, pričom predmetným upozornením bola žalovanej uložená povinnosť konať vo veci zabezpečenia strechy stodoly pred padajúcimi šindľami. Žalobca v žalobe uviedol, že okrem preplatenia mu sumy 66,- Eur, sa podanou žalobou domáha voči žalovanej aj priznania mu úroku z omeškania z tejto sumy vo výške 6% a to od 14.02.2020 do zaplatenia a taktiež aj náhrady nemajetkovej ujmy v sume 500,- Eur, ako náhrady za to, že žalobca sa musel jednako

obrátiť na súd a to tak s predmetným návrhom na cit. „vydanie platobného rozkazu“, ako aj s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia a odvolania voči prvému zamietajúcemu rozhodnutiu okresného súdu a za čas strávený ich napísaním; jednako aj za stratu času, kedy žalobca od roku 2018 musel písať a žalovanej zasielať výzvy na zjednanie nápravy; taktiež za narušenie susedských, medziľudských a rodinných vzťahov ktoré narušenie, svojou nečinnosťou spôsobila žalovaná obec, čím žalovaná cit. „... priliala olej do ohňa.“ a napokon aj ako náhradu za nečinnosť žalovanej, ktorá tým porušuje zákon a cit. „... navrhovateľa znevažuje a nečinnosťou uráža...“.

3. Podaním doručeným okresnému súdu 27.07.2020 žalobca na výzvu súdu spresnil, že ako daňový poplatník, ktorý platí žalovanej obci dane, sa domáha od nej preplatenia nákladov, ktoré by nemusel vynaložiť, keby si obec plnila svoje povinnosti a konala. K nároku nemajetkovej ujmy uviedol, že nie je dôvod napádať žalobou nečinnosť žalovanej podľa Správneho súdneho poriadku, pretože cit. „Veci sa už pohli, docielil sa už zámer!“ a taktiež nie je potrebným ani predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. keďže škoda je už konečná, pričom poukázal na to, že keďže v civilnom sporovom konaní cit. „... sú čiastky na vykompenzovanie nákladov advokáta strán sporu dané zákonom Rovnako vo výške nemajetkovej ujmy za vynaložené úsilie, ktoré som musel vynaložiť z dôvodu toho, od ktorého teraz požadujem, lebo si nespĺnil zákonné povinnosti.“ Ďalej sa žalobca vyjadroval k iným sporom s danou vecou nesúvisiacimi napr. sp. zn. 1 C 397/05, sp. zn. 3 C 35/2005, sp. zn. 3 C 276/04 či sp. zn. 9 C 35/2019.

Prílohou vyjadrenia žalobcu bol list Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcie výstavby, odboru štátnej stavebnej správy (ďalej len „ministerstvo“) č. XXXXX/XXXX/SV/XXXXX-T. Z. XX.XX.XXXX v ktorom ministerstvo v súvislosti s oznámením žalobcu o nezákonných postupoch obce V. (žalovaná), ktorá má zamĺčovať dôkazy, predkladá na konania nekompletné spisy, neočíslované, chronologicky nezakladané cit. „... a nezačala konanie k veci postavenej stavby obce na Vašom spoluvlastníctve, či postavenie humna-altánku pred domom CKN XX, XX...“, že ministerstvo nemá povinnosť podávať vysvetlenia, stanoviská alebo poskytovať právne poradenstvo fyzickým alebo právnickým osobám či iným orgánom verejnej správy s tým, že žalobca bol poučený, že prokuratúra je príslušnou dohliadať nad dodržiavaním zákonnosti stavebného úradu.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že ani jeden zo žalobcom uplatnených nárokov voči nej, nie je dôvodným, pretože pokiaľ ide o náhradu 66,- Eur titulom súdnych poplatkov v súvislosti s návrhom na vydanie neodkladného opatrenia, tak z rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že pri nariadení neodkladného opatrenia bol síce žalobca úspešným, avšak iba voči žalovaným 1/ - 5/, nie však voči žalovanej voči ktorej bol tento návrh zamietnutý s tým, že cit. „Otázka náhrady trov konania je vecou konania samotného a nemožno sa tejto náhrady domáhať samostatnou žalobou, ako činí žalobca.“, a pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu podľa žalovanej cit. „... žalobcom vyčíslená suma 500 € za rôzne podania a iné, pričom nie je bližšie špecifikovaná čiastka pri jednotlivých položkách.“ Podľa žalovanej tým, že cit. „... žalobca nebol v konaní neodkladné opatrenie na zabezpečenie strechy úspešný voči žalovanému a preto ten nemôže niesť zodpovednosť ani za nemajetkovú ujmu, aj keď časť tohto právneho titulu opäť spadá do roviny náhrady trov konania.

Máme za to, že spor vedený žalobcom, ktorý je podkladom tejto žaloby sa týkal susedských vzťahov a ich účastníkov a žalovaný nebol ani nositeľom pasívnej legitímácie.“ Podľa žalovanej ani v tomto spore jej nesvedčí pasívna legitímácia, pričom dodala, že cit. „... zodpovednosť orgánu verejnej správy upravuje zákon č. 514/2003 Z.z., ktorý jednoznačne upravuje postup pre uplatnenie nárokov voči orgánu verejnej moci, ktorým je aj žalovaný.

Jedným dychom však treba dodať, že pre zodpovednosť sa vyžadujú presne stanovené pravidlá a žalovaný by nebol zodpovedný ani podľa tohto zákona, nakoľko nešlo z jeho strany voči žalobcovi o žiaden nezákonný zásah, rozhodnutie a pod..“ Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla žalobu zamietnuť.

5. Žalobca vo svojej replike k vyjadreniu žalovanej uviedol, že obranná argumentácia žalovanej je nepodloženou a teda neodôvodnenou s tým, že dôvodom pre argument žalovanej o nesúhlase so žalobou nemôže byť iba to, že s ňou nesúhlasí. Podotkol, že žalovaná zavádza, keď tvrdí, že by nebola zodpovednou ani podľa zákona č. 514/2003 Z.z., keďže podľa nej sa voči žalovanému nedopustila žiadneho nezákonného zásahu či rozhodnutia, pričom žalobca v interakcii na uvedené poukázal, že nečinnosť žalovanej potvrdila krajská prokuratúra v liste cit. „W. XXX/XX“, čo žalovaná prehliadla, pričom žalobca podotkol, že aj napriek uvedenému upozorneniu je žalovaná obec stále nečinnou a to už od roku XXXX. Podľa žalobcu je nepravdivým a zavádzajúcim aj tvrdenie žalovanej, že v tom dôsledku, že návrh

na nariadenie neodkladného opatrenia bol voči žalovanej zamietnutý, žeby táto nebola zodpovednou za svoju nečinnosť, pretože podľa žalobcu, žalovaná svojou nečinnosťou ignorovala nie len podnety žalobcu a jeho manželky, ale aj zákon a napokon aj upozornenie prokurátora na nečinnosť, v ktorom dôsledku tak žalobcom požadovaná nemajetková ujma v sume 500,- Eur je len minimálnou, pretože žalovaná obec, ktorá by mala riešiť susedské spory, tak nečiní, ale svojou nečinnosťou tieto ešte vyostruje. Žalobca uviedol, že suma majetkovej škody vo výške 66,- Eur je už daná a konečná a že na jej preplatenie od žalovanej má nárok, pretože táto by mu nebola vznikla, keby žalovaná konala a plnila si tak svoje zákonné povinnosti, čo však žalovaná neučinila a preto sa žalobca musel o ochranu svoju, ako aj obyvateľov obce V. obrátiť na súd. Tiež podotkol, že krajský súd konajúci o odvolaní vo veci neodkladného opatrenia prehliadol, že v čase jeho rozhodovania už žalovaný (vlastník stodoly) mal podaný návrh vo veci konania opravy strechy stodoly s tým, že ak by to nebol krajský súd opomenul, tak k povinnosti by bola neodkladným opatrením zaviazaná konať aj žalovaná 6/, t.j. žalovaná obec. Ohľadne uplatnenej sumy nemajetkovej ujmy vo výške 500,- Eur a žalovanou tvrdenou jej nepreukaznosťou, žalobca poukázal na sumu právnym zástupcom žalovanej vyčíslených trov v tomto súdnom konaní s tým, že v prípade žalobcu je nutné k tejto sume pripočítať ešte náhradu za jeho stratu času korešpondencie so žalovanou po dobu 3 rokov, ako aj zhoršenie susedských vzťahov v dôsledku nečinnosti žalovanej, z ktorých dôvodov žalobca považuje túto ním uplatnenú sumu za dôvodnú.

6. Žalovaná vo svojej duplike prostredníctvom svojho právneho zástupcu na margo tvrdenia žalobcu, že žalovaná svoje tvrdenia nepodložila dôkazmi, uviedla, že cit. „Žalovaný na svoju obranu ani dôkazy pripojiť nepotrebuje, nakoľko uplatnil prostriedky procesnej obrany tak ako mu to umožňuje CSP. Súd by žalobcovi ani nemohol priznať trovy iného konania v tomto konaní a teda aj v prípade absencie vyjadrenia k tejto časti žaloby by táto musela byť neúspešná.“ Okrem toho žalovaná tiež uviedla cit. „... žalobca ako pán sporu je povinný súdu jasne zargumentovať porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a škodou. Bez uvedeného nie je daný ani základ žaloby, t.j. naplnenie povinnosti tvrdenia žalobcu. Až potom možno hovoriť o výške škody, spôsobu jej výpočtu a dôkazoch. Žalobca teda musí jasne rozlíšiť akú škodu a za aké porušenie žiada a rovnako tak uviesť na pravú mieru aj požiadavku nemajetkovej ujmy vo výške 500 €. Nateraz nie je možné zaujať k týmto nárokom relevantné stanovisko a nie je úlohou zástupcu žalovaného detailne rozpisovať nedostatky žaloby a spôsoby ich nápravy. Vo vzťahu k poukazu žalobcu na uplatnenie trov zástupcom žalovaného uvádzam len toľko, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia (advokátsku tarifu) smie uplatňovať iba advokát. Žalovaný jednotlivé položky nerozlišuje, raz tvrdí že platil 2x 33 € ako poplatok, ktorý žiadal ako trovy, teraz hovorí o škode.“ Napokon žalovaná upozornila cit. „Hlavným dôvodom uplatňovania jeho nárokov je opakovane tvrdená nečinnosť, pričom opätovne podotýkam, že nároky z nej nie je možné uplatňovať mimo osobitného zákona a to predpísaným postupom.“

7. Na pojednávanie nariadené na 12.01.2022 sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil z dôvodu pandemických opatrení písomným podaním doručeným okresnému súdu 31.12.2021, pričom súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti; na pojednávanie sa nedostavil ani žalovaný a jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčasť ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a kolízie pojednávaní na strane právneho zástupcu žalovaného, písomným podaním doručeným okresnému súdu 11.01.2022 so súhlasom konať v ich neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP vec pojednal a vo veci rozhodol v neprítomnosti sporových strán.

8. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán, ako aj predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

9. Listom z XX.XX.XXXX žalobca spolu s manželkou žiadali žalovanú obec o začatie správneho konania vo veci zabezpečenia strechy stodoly postavenej na parcele CKN XX pred padajúcou škridľou a to z dôvodu ohrozovaniu ich majetku na parcele CKN XX a ich zdravia, keďže tak žalovaná neučinila už na základe ich listu z XX.XX.XXXX.

10. Listom z XX.XX.XXXX žalobca s manželkou jednako urgovali žalovanú obec konať vo veci zabezpečenia strechy stodoly postavenej na parcele CKN XX H. jednako žiadali, aby obec uložila vlastníkom parcely CKN XX vypratať nimi navozenú zeminu a trávu z parcely CKN XX nachádzajúcej sa medzi parcelami CKN XX a žalobcovi vlastnícky patriacou parcelou CKN XX z dôvodu jednako, že v uvedenom dôsledku zo strechy stodoly stekajúca voda presiaka na parcelu a k nehnuteľnostiam žalobcu

a jednako aj z dôvodu, že v strede sa nachádzajúca parcela CKN XX je predmetom súdneho sporu medzi vlastníckmi parcely CKN XX a žalobcom.

11. Listom z XX.XX.XXXX žalobca s manželkou oznámili žalovanej obci, že neprijímajú riešenie vzniknutej situácie s nebezpečnou strechou stodoly, ktoré bolo žalovanou konštatované pri zisťovaní na mieste samom zástupcami žalovanej obce dňa XX.XX.XXXX a v zmysle ktorého by sa žalobca s manželkou mali vyvarovať, aby v nepriaznivom počasí chodili do blízkosti stodoly, či v poukazoch na to, keby tam garáž žalobcu nebola postavená ..., prípadne to, že parcela CKN XX je v súdnom spore, a opätovne apelovali na žalovanú, aby vlastníkom stodoly uložila povinnosť strechu stodoly zabezpečiť alebo opraviť.

12. Ďalším listom z XX.XX.XXXX, označeným ako „... sťažnosť na prešetrenie dole uvedených skutočností...“ žalobca s manželkou dávajú do pozornosti žalovanej obce, celý rad sporných záležitostí medzi žalobcom a jeho manželkou na jednej strane a rodinou X. na strane druhej, napr. sporné vlastníctvo parcely CKN XX; prepúšťanie odtokovej vody na parcelu žalobcu; postavenie stavieb na CKN XX (kurník a pod.); rekonštrukcia letnej kuchyne X.; postavenie plota pozdĺž potoka a pod., ktoré skutočností by mali podľa žalobcu žalovanú zaujímať a mala by ich tiež riešiť.

13. Listom z XX.XX.XXXX žalovaná obec oznámila žalobcovi a jeho manželke, že z miestneho Z. XX.XX.XXXX bolo zistené, že cit. „... vzťahy susedov sú rozvrátené a o navrhovaný zmiar nemajú záujem.“ S tým, že parcela CKN XX cit. „... je v súdnom spore o určenie hranice, vlastníctva parcely a čaká sa právoplatnosť rozhodnutia súdu.“

14. Listom z XX.XX.XXXX žalobca s manželkou reagovali na list žalovanej obce z 22.08.2019 v tom zmysle, že ho považujú za nejasný, neurčitý, nezrozumiteľný, neodôvodnený a nepodložený dôkazmi s tým, že sa v ňom neodrazili všetky pri miestnom zisťovaní vzídené skutočnosti vo veci všetkých sporností medzi susedmi, pričom žiadali o začatie správneho konania vo veci rekonštrukcie strechy stodoly.

15. Uznesením č. k. 2 C 39/2019-18 z 29.10.2019 okresný súd zamietol návrh žalobcu na vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by bola (i) jednako žalovaným 1/ - 5/ uložená povinnosť podať žiadosť na stavebný úrad o vydanie povolenia na rekonštrukciu strechy stodoly a do času vydania tohto povolenia, aby natiiahnutím siete zabezpečili strechu stodoly pred padaním škridle a aby upevnili odtokové žľaby na strechu stodoly a (ii) jednako aby bola žalovanej obci - žalovaná 6/ uložená povinnosť začať stavebné konanie na rekonštrukciu strechy stodoly. Návrh bol zamietnutý z dôvodu, že žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery, ktoré už mali dlhodobejší charakter a neosvedčil dôvodnosť svojho nároku. Okresný súd žalovaným 1/ - 6/ nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia.

16. Uznesením č. k. 13 Co 162/2019-33 z 09.01.2020 krajský súd čiastočne zmenil zamietavé rozhodnutie okresného súdu č. k. 2 C 39/2019-18 z 29.10.2019 a to tak, že v súlade s § 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka upravujúceho susedské vzťahy, žalovaným 1/ - 5/ ako vlastníkom stodoly uložil spoločne a nerozdielne povinnosť vykonať nevyhnutné opatrenia, ktorými zabráni padaniu strešnej krytiny na parcelu CKN XX vo vlastníctve žalobcu a vo zvyšnej časti zamietavé uznesenie okresného súdu potvrdil a stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

17. Uznesením okresného súdu č. k. 2 C 39/2019-37 z 27.01.2020 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v sume 33,- Eur, ktorý bol žalobcom uhradený 14.02.2020 o 9.22 hod., N. B.-XXXXXX-XXXX.

18. Uznesením okresného súdu č. k. 2 C 39/2019-39 z 27.01.2020 bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť aj súdny poplatok za odvolanie proti uzneseniu o neodkladnom opatrení v sume 33,- Eur, ktorý bol žalobcom uhradený 14.02.2020 o 9.23 hod., N. B.-XXXXXX-XXXX.

19. Listom z 11.03.2020 žalobca žiadal žalovanú obec o preplatenie mu sumy 66,- Eur z dôvodu, že ak by žalovaná obec konala nemusel ich žalobca vynakladať na súdne konanie.

20. Listom č. W. XXX/XX/XXXX-4 zo 04.06.2020 Krajská prokuratúra v Prešove (ďalej len „krajská prokuratúra“), upovedomila žalobcu o spôsobe vybavenia jeho opakovaného podnetu z 27.04.2020,

ktorým sa domáhal preskúmania zákonnosti vybavenia jeho podnetu Okresnou prokuratúrou Bardejov sp. zn. L. XX/XX/XXXX s tým, že krajská prokuratúra dala žalovanej obci ako vecne a miestne príslušnému stavebnému úradu upozornenie prokurátora za účelom odstránenia porušenia zákona, ku ktorému došlo jej nečinnosťou v konaní o žiadosti žalobcu z 15.04.2019 vo veci poškodenej strechy stodoly postavenej na parcele CKN XX P. W..Ú. V. s týmto odôvodnením cit. „Z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že obec V. ako vecne a miestna príslušný stavebný úrad o žiadosti N. V.H. a jeho manželky N. V. Z. XX.X.XXXX doposiaľ nekonal a v danej veci zostal nečinný. Aktivitu obce, obecných poslancov a poriadkovej komisie v danom prípade nemožno považovať za činnosť obce ako stavebného úradu podľa vyššie citovaných ustanovení stavebného zákona. Nečinnosť obce ako stavebného úradu znamená zachovanie statusu stavby ktorá nezodpovedá základným požiadavkám a môže ohrozovať majetok, život alebo zdravie osôb. Nečinnosť obce ako stavebného úradu v danom prípade vybočuje aj z medzí zákonom sledovaného účelu ustanoveného stavebným zákonom, t.j. aby stavby boli udržiavané v dobrom stavebnom stave.“

Obci V. ako vecne a miestne príslušnému stavebnému úradu bolo navrhnuté bezodkladne konať o Vašej žiadosti z 15.4.2019.“

21. Podľa § 87 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) „Ak stavba nezodpovedá základným požiadavkám na stavby (§ 43d), a tým ohrozuje alebo obťažuje užívateľov alebo okolie stavby, stavebný úrad vo verejnom záujme nariadi vlastníkovi stavby uskutočniť nevyhnutné úpravy na stavbe alebo na stavebnom pozemku. Nariadené úpravy je vlastník povinný vykonať na vlastné náklady.“

22. Podľa § 88 ods. 1 písm. a) stavebného zákona „Stavebný úrad nariadi vlastníkovi stavby odstránenie závadnej stavby ohrozujúcej život alebo zdravie osôb, pokiaľ ju nemožno hospodárne opraviť.“

23. Podľa 94 ods. 1 stavebného zákona „Ak stavba svojim stavom ohrozuje život alebo zdravie osôb, prípadne značné majetkové alebo kultúrne hodnoty, a ak nie je nevyhnutné stavbu ihneď odstrániť, nariadi stavebný úrad vykonať neodkladné zabezpečovacie práce vlastníkovi stavby.“

24. Podľa § 117 ods. 1 stavebného zákona „Stavebným úradom je obec. Pôsobnosť stavebného úradu je preneseným výkonom štátnej správy.“

25. Podľa § 118 stavebného zákona „Vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad.“

26. Podľa § 4 ods. 1 písm. e) zákona č. 153/2001 Z.z. o prokuratúre (ďalej len „zákon o prokuratúre“) „Pôsobnosť prokuratúry vykonávajú prokurátori dozorom nad zachovávaním zákonnosti orgánmi verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom.“

27. Podľa § 20 ods. 1 zákona o prokuratúre „Prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy pri výkone verejnej správy v rozsahu ustanovenom týmto zákonom. Výkon dozoru funkčne súvisí s uplatnením oprávnení prokurátora v konaní pred správnym súdom podľa osobitného predpisu.“

28. Podľa § 20 ods. 2 písm. a) a b) zákona o prokuratúre „Orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú orgány štátnej správy; orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje.“

29. Podľa § 21 ods. 1 písm. b) zákona o prokuratúre „Prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov orgánmi verejnej správy preskúmaním postupu orgánov verejnej správy.“

30. Podľa § 21 ods. 3 písm. g) zákona o prokuratúre „Na účely tohto zákona sa rozumie postupom orgánu verejnej správy postup v administratívnom konaní pri vydávaní správnych aktov, ako aj nečinnosť orgánu verejnej správy.“

31. Podľa § 22 ods. 1 písm. b) a c) zákona o prokuratúre „Právnymi prostriedkami, ktorými prokurátor vykonáva dozor nad dodržiavaním zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov

orgánmi verejnej správy, sú upozornenie prokurátora; správna žaloba a žaloba na správny súd podľa osobitného predpisu.“

32. Podľa § 29 ods. 1, 2, 3 a 8 zákona o prokuratúre „Prokurátor podáva upozornenie orgánu verejnej správy, ktorého postup alebo nečinnosť namieta.

Prokurátor môže upozornenie podať aj nadriadenému orgánu oprávnenému vykonať nápravu vo veci. Ak porušenie zákonov alebo iných všeobecne záväzných právnych predpisov spočíva v nečinnosti orgánu verejnej správy, prokurátor vždy zašle upozornenie na vedomie, ak je to možné, aj jeho nadriadenému orgánu.

Orgán verejnej správy je povinný vybaviť upozornenie prokurátora bezodkladne, najneskôr však do 30 dní od jeho doručenia.

Ak orgán verejnej správy zostal nečinný aj po upozornení, je prokurátor oprávnený podať žalobu na správny súd podľa osobitného predpisu.“

33. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) „Prokurátor je oprávnený podať žalobu proti nečinnosti, ak orgán verejnej správy ostal nečinný aj po upozornení prokurátora.“

34. Podľa § 242 ods. 1 SSP „Žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.“

35. Podľa § 244 ods. 2 SSP „Prokurátor môže podať žalobu podľa § 242, ak orgán verejnej správy zostal nečinný aj po upozornení prokurátora.“

36. Podľa § 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“) „Tento zákon upravuje

a) zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci,
b) zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len "územná samospráva") za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,
c) predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a právo na regresnú náhradu.“

37. Podľa § 2 zákona o zodpovednosti za škodu „Na účely tohto zákona

a) výkon verejnej moci je rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb,

b) orgán verejnej moci je

1. štátny orgán,

2. orgán územnej samosprávy, verejnoprávna inštitúcia, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorým zákon zveril výkon verejnej moci.“

38. Podľa § 3 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu „Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.“

39. Podľa § 4 ods. 1 písm. d) a m), ods. 2 a 3 zákona o zodpovednosti za škodu „Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu - ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

- orgán príslušný podľa písmen a) až l), u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné

- prerokovanie nároku (§ 15), ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci; ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť (§ 15) príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.“

40. Podľa § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu „Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.“

41. Podľa § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu „Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.“

42. Podľa § 9 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu „Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.“

43. Podľa § 15 ods. 1 a 2 zákona o zodpovednosti za škodu „Nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované.“

44. Podľa § 16 ods. 1, 3 a 4 zákona o zodpovednosti za škodu „Zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Ak žiadosť už bola prerokovaná, príslušný orgán túto skutočnosť oznámi žiadateľovi s odôvodnením, že žiadosť už bola prerokovaná a na opakovanú žiadosť príslušný orgán ďalej neprihliada.

Ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.“

45. Podľa § 17 ods. 1 až 4 zákona o zodpovednosti za škodu „Uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení. Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.“

46. Podľa § 19 ods. 1 až 3 zákona o zodpovednosti za škodu „Právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia, ktorým bolo zmenené alebo zrušené právoplatné rozhodnutie. Najneskôr sa právo na náhradu škody premlčí za desať rokov odo dňa, keď bolo poškodenému doručené (oznámené) rozhodnutie, ktorým mu bola spôsobená škoda; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví alebo škodu spôsobenú rozhodnutím podľa § 7 a 8. Lehota neplynie počas predbežného prerokovania nároku podľa § 15 odo dňa podania žiadosti do skončenia prerokovania, najdlhšie však počas šiestich mesiacov.“

47. V danom prípade žalobou žalobcu uplatnený nárok, ktorý pozostáva jednako z nároku na náhradu majetkovej škody v sume 66,- Eur s príslušenstvom a jednako z nemajetkovej ujmy v sume 500,- Eur, je uplatnený v príčinnej súvislosti s nečinnosťou žalovanej v administratívnom konaní podľa stavebného zákona, v ktorom žalovaná podľa žalobcu nekonala o opakovaných podnetoch žalobcu na odstránenie závadnosti stavby (strechy stodoly) v záujme ochrany života a zdravia žalobcu a obyvateľov žalovanej obce. Žalobca totižto v žalobe tvrdí, že ak by žalovaná nebola v uvedenom smere nečinnou a ak by teda konala, tak žalobca by sa so žiadosťou o túto ochranu nemusel domáhať na súde samostatným návrhom na vydanie neodkladného opatrenia v súvislosti s ktorým musel zo svojho majetku vynaložiť na súdne poplatky sumu 66,- Eur, ktorá suma tak predstavuje žalovanú majetkovú škodu, keďže o túto sumu sa majetok žalobcu zmenšil čo nemusel, keby žalovaná konala a taktiež kvôli nekonaniu žalovanej musel žalobca strácať čas a opakovane písať žalovanej podnety, kvôli čomu žalovaná prispela aj k zhoršeniu medziľudských vzťahov medzi žalobcom a majiteľmi dotknutej stodoly, v ktorom dôsledku sa tak žalobca domáha aj ním žalovanej nemajetkovej ujmy, ktorú vyčíslil na sumu 500,- Eur.

48. V administratívnom konaní podľa stavebného zákona má obec ako stavebný úrad postavenie orgánu verejnej správy, ktorý vykonáva verejnú moc podľa cit. § 117 ods. 1 stavebného zákona, v rámci preneseného výkonu štátnej správy, na zákonný výkon ktorej podľa cit. § 21 ods. 1 písm. b) zákona o prokuratúre dozerá prokurátor. V prípade zistenia akejkoľvek nezákonnosti v postupe obce ako orgánu verejnej správy v konaní podľa stavebného zákona, ktorá nezákonnosť podľa cit. § 21 ods. 3 písm. g) zákona o prokuratúre, môže spočívať aj v nečinnosti orgánu verejnej správy, má prokurátor ako orgán dozoru k dispozícii viaceré zákonné možnosti na zjednanie tejto nečinnosti, ktorými prostriedkami podľa cit. § 22 ods. 1 písm. b) a c) zákona o prokuratúre, sú upozornenie prokurátora; správna žaloba a žaloba na správny súd podľa cit. § 45 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, na nečinnosť orgánu verejnej správy, ak tento orgán ostal nečinným aj po upozornení prokurátora.

49. Uvedená právna úprava stavebného zákona a zákona o prokuratúre, riešia iba otázku statusu, rozsahu kompetencii a dozoru nad postupom obce ako orgánu verejnej správy v administratívnom konaní podľa stavebného zákona, pričom otázku zodpovednosti za škodu a to či už majetkovú (skutočnú škodu) alebo nemajetkovú, ktorá vznikne alebo môže vzniknúť v príčinnej súvislosti s týmto postupom obce v administratívnom konaní podľa stavebného zákona, upravuje osobitný zákon a to zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon o zodpovednosti za škodu“). Zákon o zodpovednosti za škodu totižto v jeho cit. § 2 písm. a), považuje za výkon verejnej moci aj rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci, ktoré rozhodujú o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, pričom takýmto orgánom verejnej moci je podľa cit. § 2 písm. b), bod 2 označeného zákona aj obec, ako orgán územnej samosprávy, ktorému zákon zveril výkon verejnej moci a to, v tomto konkrétnom prípade, na úseku pôsobnosti podľa stavebného zákona. Podľa zákona o zodpovednosti za škodu však za škodu, ktorá by vznikla pri výkone verejnej moci nenesie zodpovednosť a teda nezodpovedá za ňu voči poškodenému priamo (bezprostredne) orgán verejnej moci, ktorý ju spôsobil, ale podľa cit. § 3 ods. 1 písm. d) tohto zákona, za ňu zodpovedá štát, t.j. Slovenská republika, ktorá

zákonná konštrukcia je plne pochopiteľná a akceptovateľná vzhľadom k skutočnosti, že orgány verejnej moci, a teda v tomto prípade aj obec pri prenesenom výkone štátnej správy, nehospodária a nenakladajú so svojím majetkom, ale s majetkom štátu a teda štát „chce“ mať zákonite a pochopiteľne zásadné slovo, komu a z akého dôvodu by mal zo svojho majetku vynaložiť prostriedky na náhradu škody, ktorá mala byť spôsobená reprezentantom štátu a to orgánom verejnej moci. Inými slovami, keďže prostriedky na náhradu škody, ktorá bola spôsobená pri výkone verejnej moci sú prostriedkami štátneho rozpočtu, teda sú to prostriedky, ktoré sú majetkom štátu, štát zákonite ingeruje (zasahuje) do toho procesu rozhodovania o náhrade tejto škody, o jej dôvodnosti a výške, a to ako strana sporu, z ktorého dôvodu zákonodarca zveril štátu oprávnenie vystupovať v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci ako žalovanému subjektu (pasívna vecná legitímácia v spore) a v prípade jeho neúspechu v tomto spore, t.j. v prípade, že štát bude musieť škodu poškodenému nahradiť, má štát regresný nárok (spätne) si túto ním poškodenému vyplatenú sumu škody vymáhať od orgánu verejnej moci, ktorý škodu spôsobil z jeho rozpočtových prostriedkov. Nadväzne na uvedené, zákonodarca súčasne v cit. § 4 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu určil ktorý subjekt koná, resp. zastupuje štát v konaní o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, ktorým orgánom je buď ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu. Záverom k rozsahu zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci je nutné najsamprv v tejto všeobecnej rovine podotknúť, že za takúto škodu sa považuje aj škoda spôsobená nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci, pričom podľa cit. § 9 ods. 1 zákona o zodpovednosti za škodu sa za nesprávny úradný postup považuje aj nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci. No a napokon je nutným tiež podotknúť, že v rámci nároku na náhradu škody sa podľa cit. § 17 ods. 1 až 4 zákona o zodpovednosti za škodu, v rámci odškodnenia škody spôsobenej pri výkone verejnej moci sa odškodňuje nie len skutočná škoda (t.j. to, o čo sa majetok poškodeného merateľne nedôvodne zmenšil), ale v peniazoch sa odškodňuje aj nemajetková ujma, ak nie je možné uspokojiť ju inak, pričom zákonodarca v tomto ustanovení presne vymedzuje kritéria na posúdenie sumy tejto nemajetkovej, t.j. nemerateľnej ujmy.

50. V danom prípade, ako to už aj bolo uvedené, žalobca sa obidvoch zložiek (majetkovej i nemajetkovej) nároku na náhradu mu škody domáha voči žalovanej titulom jej postupu pri výkone prenesenej štátnej správy podľa stavebného zákona, ktorý postup mal spočívať v nečinnosti žalovanej, ktorá nečinnosť bola v tomto prípade už aj deklarovaná závermi, dozor vykonávajúceho prokurátora, ktorý na odstránenie tejto nečinnosti adresoval žalovanej obci upozornenie prokurátora. Uvedeným by mala byť splnená podmienka podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o zodpovednosti za škodu, podľa ktorého pri prerokúvaní žiadosti poškodeného, ktorým by mal byť v tomto prípade žalobca, na náhradu škody neprávny úradnom postupom spočívajúcom v nečinnosti orgánu verejnej moci, možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy na to príslušným orgánom, pričom ako už bolo uvedené, oprávneným vykonávať dozor nad obcou pri výkone prenesenej štátnej správy je práve v kompetencii prokuratúry. V tomto prípade však žalobca o náhradu tejto škody nežaloval štát a v jeho mene na úseku stavebného zákona konajúce a zodpovedné ministerstvo, aktuálne Ministerstvo dopravy a výstavby Slovenskej republiky, ale žaloval priamo orgán verejnej moci a to žalovanú obec, ktorá však v tomto konaní, ako už bolo uvedené, nemá pasívnu vecnú legitímáciu v spore, t.j. nemá oprávnenie zastupovať štát a vyjadrovať sa k dôvodnosti a výške žalovanej škody, ktorá by mala byť uhradená z majetku štátu, z ktorého dôvodu okresný súd žalobu žalobcu zamietol pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovanej v tomto spore.

51. Vzhľadom na uvedené okresný súd považuje za nevyhnutné pozastaviť sa pri podstate inštitútu vecnej legitímácie v spore, ktorá znamená, že hmotné právo buď (i) v prípade žalobcu mu priznáva ním uplatňované právo resp. nárok, ktorý si je z tohto dôvodu oprávnený uplatniť (t.j. aktívna vecná legitímácia) alebo (ii) v prípade žalovaného mu podľa hmotného práva svedčí voči nemu v spore uplatňovaná povinnosť (t.j. pasívna vecná legitímácia). Inými slovami povedané, nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom toho hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide a o nedostatok pasívnej vecnej legitímácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, o ktorú v konaní ide. Nedostatok vecnej legitímácie na strane žalobcu, či žalovaného znamená, že žalobe nemožno vyhovieť. Predpokladom úspešnosti žaloby je, že žalobca preukáže, že je nositeľom tvrdeného hmotného práva a

že žalovaný je nositeľom zodpovedajúcej hmotnoprávnej povinnosti, t.j. v danom prípade, že je nositeľom povinnosti nahradiť škodu vzniknutú pri neprávnom výkone verejnej moci. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je primárnym základom každého súdneho konania a okresný súd ju vždy skúma prioritne aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiadna zo strán sporu nenamieta.

52. V ďalšom okresný súd uvádza, že dôvodom na zamietnutie žaloby, okrem už vyššie zmienenej absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovanej v tomto spore, je aj to, že žalobca sa prv, ako podal žalobu na súd, nedomáhal predbežného prerokovania tohto svojho škodového nároku na príslušnom ministerstve (viď vyššie) tak, ako to predpokladá a vyžaduje dikcia cit. § 15 ods. 1 a 2 zákona o zodpovednosti za škodu, podľa ktorého, aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred najsamprv predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom a až keby bol poškodený pri tomto predbežnom prerokovaní svojho nároku neúspešným sa podľa cit. § 16 ods. 4 zákona o zodpovednosti za škodu, môže poškodený tohto svojho nároku alebo pri predbežnom prerokovaní jeho neuspokojenej časti domáhať na súde podanou žalobou a to v rozsahu tohto nároku v akom bol predbežne prerokovaný. V tomto smere neobstojí ani obranná argumentácia žalobcu, že predbežné prerokovanie nároku nie je podľa neho potrebným, pretože podľa žalobcu je jednako výška, resp. suma majetkovej škody už ustálená a jednako pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu tak v tomto prípade by mal súd podľa žalobcu postupovať primerane podľa ceny právnych služieb určených vyhláškou č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška č. 655/2004 Z.z.“), pretože ako už bol okresný súd uviedol, zákon o zodpovednosti za škodu explicitne a bezvýhradne určuje, že nárok na náhradu škody titulom nesprávneho úradného postupu je nutné vopred predbežne so zástupcom štátu konajúcim v jeho mene prerokovať (ministerstvo) a to nie len z hľadiska jej výšky, ale aj dôvodnosti a až následne sa možno tohto nároku domáhať pred súdom podanou žalobou, čo v danom prípade splnené nebolo.

Žalobca síce v konaní predložil list Ministerstva dopravy a výstavby Slovenskej republiky, sekcie výstavby, odboru štátnej stavebnej správy č. 21377/2020/SV/54238-M z 09.07.2020, avšak z jeho obsahu je zrejímavé, že sa v ňom označené ministerstvo nezaoberalo predbežným prerokovaním žalovaného nároku žalobcu, ale tento sa týkal iných vecí a to konkrétne žalobcom vytkávanými nedostatkami v postupoch žalovanej v iných veciach (nesprávna žurnalizácia administratívnych spisov žalovanou; predkladanie žalovanou neúplných podkladov a pod.).

53. Pre úplnosť vecí, okresný súd poznamenáva, že v tomto štádiu konania o nároku žalobcu, sa nevyjadruje k dôvodnosti či nedôvodnosti námietky žalovanej o tom, že suma na náhradu majetkovej škody je v skutočnosti nárokom na náhradu trov konkrétneho súdneho konania a nie samostatne žalovateľným škodovým nárokom, ktorú skutočnosť je nutné posúdiť s ohľadom na všetky okolnosti danej veci [t.j. vzhľadom na charakter neodkladného opatrenia; na motiváciu podania návrhu na jeho vydanie a na možnosť či nemožnosť žalobcu domáhať sa v tomto konaní o jeho vydanie aj revízie rozhodnutia o trovách], aby okresný súd v tomto štádiu celkom bezprecedentne neprejudikoval závery prípadného predbežného prerokovania nároku na náhradu škody, ak by sa ho žalobca na príslušnom ministerstve ešte domáhal alebo záver prípadného budúceho súdneho konania o tejto náhrade. Obdoba je tomu aj v prípade žalobcom požadovanej aplikácie vyhlášky č. 655/2004 Z.z. pre určenie sumy ním požadovanej nemajetkovej ujmy, na určenie ktorej má zákon o zodpovednosti za škodu v jeho cit. § 17 ods. 1 až 4, samostatné špecifické kritériá.

54. Podľa § 255 ods. 1 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

55. Podľa § 257 CSP „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“

56. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

57. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

58. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 ods. 1 v modifikácii podľa § 257 CSP, podľa ktorých sa na prvý pohľad javí, že žalovaná obec mala v konaní bezvýhradný a plný úspech a teda, žeby jej mal prináležať voči žalobcovi plný nárok na náhradu jej trov konania, avšak keďže okresný súd v danom prípade vzhliadol dôvody hodné osobitného zreteľa jednako (i) v charaktere dôvodov, kvôli ktorým bola žaloba zamietnutá a ktoré dôvody sú formálneho a procesného charakteru a nie vecného a jednako (ii) v tom, že žalobca, ktorý nebol v konaní kvalifikovane právne zastúpený, sa svojho nároku domáhal potom, ako nečinnosť žalovanej verifikoval na to príslušný orgán dozoru (prokurátor), na základe čoho možno usudzovať, že žalovaná bola skutočne vo veci žalobcu nečinnou, čo tak bolo dôvodnou motiváciou podania žalobcu, hoc v tomto štádiu predčasného, mal okresný súd za to, že s ohľadom na všetky okolnosti danej veci a v súlade so všeobecnými zásadami spravodlivosti, by nebolo dôvodným požadovať, resp. „sankcionovať“ žalobcu, ako občana žalovanej obce za to, že sa od nej zákonite domáha a očakáva, že v rámci svojich kompetencií bude žalovaná aj voči nemu riadne plniť svoje povinnosti. Preto okresný súd zohľadniac ako dôvod hodný osobitného zreteľa všetko uvedené, rozhodol tak, že v konaní na prvý pohľad úspešnej žalovanej nepriznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.